

Osdorp Posse, Beneden Met Vrede

Je denkt dat je alles hebt, je bent tevreden,
je bent zeker nooit in een droom uitgegleden.
De dienstplicht roept je en wat is de reden?
Je moet gaan vechten voor de vrede.
Dit is grote onzin en onterecht,
maar jij hebt niks te zeggen over goed en slecht.
Je vaderland beveelt en die zegt vecht,
ja, slavernij bestaat nog echt.
Alles wat je wordt geleerd draait om geweld,
hoe je medemens te doden wordt jou verteld.
Je eigen mening wordt uit je hoofd gepeld,
je wordt gewoon een pion op een slagveld.
Het leger lost problemen op door te moorden,
als er zogenaamd niet meer gepraat kan worden.
Je denkt tot moorden ben ik niet in staat,
maar je mist verantwoordelijkheid voor je daad.
Want je volgt blindelings bevelen op,
anders kost het misschien wel je eigen kop.
Je meerdere die beslist voor jou,
alleen omdat hij meer strepen heeft op zijn mouw.
Wapenfabrikanten produceren maar raak,
mensenlevens tellen niet, winst is de hoofdzaak.
Stel je voor dat alle legers vergaan,
dan zou er nooit meer oorlog en honger bestaan.
Want zelfs al maakt het leger niemand dood,
sterven daardoor nog mensen van de hongernood.
De bommen worden duurder en krachtiger,
maar maniakken vinden het juist prachtiger.
Je vecht in een oorlog tegen andere landen,
maar nooit voor jezelf, alleen voor een andere.
In een oorlog maakt het niets uit wie je bent,
je schiet op mensen die je nooit heb gekend.
Je noemt ze je vijand en alleen omdat
zij hun uniform in een ander (land hebben) gehad.
Het is je reinste vorm van discriminatie,
racisme, facisme, je lijkt wel een nazi.
Met ruzie tussen leiders heb je niets te maken,
dus vecht niet om dingen die jou niet raken.
Misschien zal dan ooit de dag nog komen,
dat alle mensen die van vrede dromen,
massaal weigeren om geweld te gebruiken,
en deze wereld zal niet meer naar rottend bloed ruiken.
